

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svvmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae VsVm post
volumina Iuris CanoniciS, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvm Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Forum competens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

aliorum Sanctorum habendas, & retinendas esse, atque eis debitum honorem, ac venerationem impariendam.

Indulgentiarum etiam potestatem, a Christo in Ecclesia relictam fuisse, illarumque usum Christiano populo maxime salutarem esse affirmo.

Sanctam Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium Ecclesiastum Matrem, & magistrum agnosco, Romanoque Ponifici, Beati Petri Apostolorum Principis successori, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam spondeo, ac iuro.

Cetera item omnia a sacris Canonibus, & Oecumenicis Conciliis, ac praecepue a Sacrosancta Tridentina Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipio, atque profiteor, simulque contraria omnia, & schismata atq; hereses quascunq; ab Ecclesia damnatas, & reieatas, & anathematizatas, ego pariter damno, reicio, anathematizo, & abiuro.

Hanc veram Catholicam Fidem, extra quam nemo salvius esse potest, quam in praesenti sponte profiteor, & veraciter teneo, eandem integrum, & in uiolatam usque ad extreum vitæ spiritum, constantissime, Deo adiuuante, retinere, & confiteri, atque a meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, & prædicari, quantum in me erit, curaturum.

Ego idem

Voueo, ac iuro: Sic meus adiuvet, & haec Sancta Dei Euang.

Spondeo,

FORVM COMPETENS.

PRÆTER. Summistas sciendum est qualiter contra personas ecclesiasticas: foro suo renunciantes, vel alias personas ecclesiasticas ad forum laicale trahentes extat decretalis Innocentii tertii relata in cap. si diligenter, de foro competente fuit innouata, & ampliata per Martinum Quintum fol. 62. in Bullario tenoris sequentis. Martinus episcopus seruorum Dei.

Ad reprimendas insolentias transgressorum, eorumque præsumptionem refutandam, si neruus ecclesiasticae disciplinae lentebeat, eorum voluntas proclivior fit ad peccandum, & exemplum impunitatis periculis in altos deriuatur. Propter quod ad præsidentis officium pertinet, sic debitam executionem adhibere iustitia, quod commissa iam puniat, & committendorum in posterum audaciam interdicat. Sane sicut displicenter acceperimus nonnulli diuersorum regnorum, & terrarum iudices, alijque officiales laici, & laicales personæ, iurisdictionem in temporalibus exercentes, exercerique facientes, non attendentes, quod laicis in clericos, & ecclesiasticas personas, & illorum bona, nulla sit attributa potestas prætextu huiusmodi (quod afferat in suis dominiis ad se pertinere) coercere via facti, q; vere, & facte attentata afferuntur etiam in quocunque loco sacro, vel religioso quantucunque Deo dicato, ex quacunque causa etiam si ratione delationis corporis Christi, collationis sacramentorum, & beneficiorum ecclesiasticorum venditionis factarum, aut aliarum rerum, & bonorum ad ecclesiastas, & ecclesiasticas personas pertinentium quomodounque, etiam si sola negatione, vel affirmatione facti interueniat, & ad eos recurratur, cognitionem adspectare pro eo quod factum, & nouitas, quæ pretenduntur etiam sine alia:

alia violentia, quāvis in loco spirituali, & in loco sacro, siue religioso, eo quod immediate, ut prætenduntur, spiritualia non exigit) propterea ministros ecclesiæ, & personas ecclesiasticas, quantumcumque res, causa, vel occasio vnde pendeat, & deriuantur, pia, sacra, vel ecclesiastica sit, aut spiritualis, ad forum suum, & ipsarum cognitionem trahunt, & responde cogunt. Nec non procuratores sive cales in enijs temporalibus multories agere procuāt, ad quos (quod dexter us est) non nulli prælati, & personæ ecclesiæ in superbia, & elationem dari, ad superandum, sibi subiiciendum per tales inuentiones, & cautelas alias personas ecclesiasticas, & religiosas, habent plerumque recursum, & propterea in eisdem regnis, & terris, ciuitatibus, castris, & locis, authoritas, & iurisdictio ecclesiastica penitus absortentur, & nihilominus ipsi laici iudices, alii laicis respondent in foro ecclesiastico super rebus quantumcumque ecclesiasticis, vel spiritualibus, & concernentibus immediate ecclesiasticas personas, ne respondeant, & iudicibus ecclesiasticis ne cognoscant, inhibitiones fieri sub grauibus penit temporalib. faciunt & procurant, & si fecerunt, emendam pecuniariam, excessuum exigere, ac vastatores in domib. & priuatis locis ecclesiasticis, & religiosis inducere, ac loca ipsa personasque ecclesiasticas iocalib. & paramentis ecclesiasticis, & bonis mobilib ac aliis spoliare, illaque vendere, & alienare, fructus quoque, & prouentus ad tempora litatem ad manus suas ponere, nec non diuersas iniurias, & molestias reales, & personales eisdem personis ecclesiasticis inferre non verentur in Dei offensam, animatum suarum periculum, ecclesiastica libertatis vilipendium, & plurimorum grauamen, præiudicium, & iacturam. Nos igitur aduersus talia presumptum temeritatem remedia apponere, & super his salubriter prouidere cupientes, ac concili Mileuitan, ac fel. re. Innocēti Papæ tertii predecessoris nostri Constitutionib. super hoc editis, auctoritate Apolotolica, ex certa Scientia, hac nostra irrefragabili Constitutione perpetuo duratura tenore præsentium statuimus, decernimus ac etiam ordinamus, quod omnes, & singulæ personæ ecclesiasticae sæculares, & regulares ordinum quorumlibet, quacumque exceptione suffulta etiam si Patriarchali, Archiepiscopali, episcopali, Abbatiali, vel alia quavis præfulgeant dignitate, quæ aliam personam ecclesiasticam, collegium vel conuentum in actione reali, mixta, vel personali, ciuili, vel criminali, etiam occasione cuiuscumque submissionis, etiam iuramento vallata, vel alias ad finem, siue iudicium laicale directe vel indirecte (de qua in foro ecclesiastico ordinari consueverit, possit, vel debeat, de iure, vel de consuetudine, aut alias cognosci) trahi præsumperit causam ipsam, & omne ius ei, siue eis, in postoriorio, vel peritorio iure, vel ad rem, causa vel occasione huiusmodi quomodolibet competens, eo ipso perdant penitus, & amittant, & singulares personæ excommunicationis, Capitula vero, & conuentus suspensionis, & interdicti sententias incurvant ipso facto, & si personæ ipsæ, & eis in præmissis adhærentes, & seruientes in aliquo rebelles fuerint, & in continenti non obedierint, omnes illas per priuationem suorum beneficiorum ecclesiasticorum quorumcumque, quæ obtinebant, & in quibus, & ad quæ ius quomodolibet competit, & inhabilitationem ad alia in posterum obtinenda, coerceri, & compelli volumus ante dictas, & nihilominus omnes, & singulos iudices, & executores, communitates, dominia, laicos, & laicales personas, postquam exceptum fuerit de non iurisdictione eorum, aut evidenter appareat huiusmodi cognitionem ad eos de iure non spectare, talia presumentes, & ea fieri mandantes, seu eorum nomine, & mandato facta rata habentes, vel eis faciendis dantes auxilium, consilium, vel fauorem, cuiuscumque præminentibus

Y 4 digni-

dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis existat, saeculares personas; eorum videlicet singulos officiales, quocumque nomine censentur, & consiliarios, & priuatas personas, quae premissorum principales perpetratores existerent excommunicationis sententiā incurtere volumus ipso facto, nullusque ab eisdem sententijs, per alium, quam per Romanum Pontificem præterquam in mortis articulo constitutus absolui valeat, Sive possit, & præmissa omnia non tantum ad futura, sed etiam ad præsentia, & pendetia extendimus auctoritate memorata; quod quo etiam procurator fiscalis causarum, curia camera Apostolica contra culpabiles in præmissis desuper Summaria informationes prehabita, per se vel alium, seu aliis agere, & procedere possit, & valeat, nihilominus concedentes. Non obstante si aliquibus communiter, vel diuiniſ a Sede Apostolica sit indultum quod interdicī, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de eorum propriis nominibus, ac indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet constitutionibus, priuilegiis iudicis, & literis Apostolicis, de quibus etiam plena, & expressa ac de verbo ad verbum in nostris literis habenda est mentio specialis ceterisque contrarijs quibuscumque. Nulli ergo &c. nostrorum statutis, decretis, ordinationis, & volentis infringeare &c. Datum Romæ apud Sanctos Apostolos Cal. Februarii Pontificatus nostri anno undecimo.

Pro militibus Regularibus S. Ioannis extat Clem. VIII. Constitutio tenoris sequentis.

Clemens, Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Aequa, & circumspecta Romani Pontificis prouidentia inter cetera, que ei divinitus incumbunt onera, illud etiam sollicite prospicere, & cauere debet, ne saeculares iudices in personas ecclesiasticas, & præsertim hospitalis, S. Ioannis Hero Solymitani, pro fidei Catholicæ aduersus Christiani nominis hostes defensione a fidue laborantes sub prætextu criminis assassinii ultra quam deceat manus extendant; Proprietary nos pro pastoralis officiū nostri munere his malis atque incommodis, quæ de cetero euenire possent opportuna ratione obuiare volentes, & vi Milites Religiosi, ac persona hospitalis prædicti in suis immunitatibus, & priuilegiis ut par est conservent illæsi. Motu proprio non ad ipsius Religionis, aut aliquius pro ea nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de Apostolica petestatis plenitudine, ac nostra perpetuis futuris temporib. valitura constitutione, Decernimus, declarationem criminis assassinii ad iudicem ecclesiasticum omnino periuntem, Ideoque omnibus, & singulis quarumcunque ciuitatum, Provinciarum, Terrarum, Regnum, & Dominiorum curiis Tribunibus, Magistratus, nec non gubernationibus, Potestatibus, officialibus, & Ministeriis ceterisque personis quacumque etiam Regali, Imperiali, & alia auctoritate, & potestate fungentibus, & functionis auctoritate Apostolica tenore præsentium districte prohibemus, atque interdicimus, ne sub excommunicationis maioris lata sententia, a qua non uisi a Romano Pontifice præter quam in mortis articulo constituti absolvi nequeant, aliquaque poenitentio, & successorum nostrorum pro tempore existentium abstinio infligendis, & per quemcumque eorum ipso facto, & ipso iure sine aliqua declaratione incurriendis, audient, vel quoquomodo præsumant ex iunctu de cetero in perpetuum contra aliquos dicti hospitalis Fratres, Milites, ac Religiosos, Donatos, Familiares, servatores, nec non Presbyteros saeculares eorum ecclesiis inservientes dum eis inserviant, & alias quasvis personas dicti Hospitalis declaratoriam aliquam

quam sententiam ferre, quod alassini crimen commiserint, neque ad pœnarū exequitionem deuenire, nisi prius per superiores eorum adiuncto sibi loci episcopo, declarauit fuerit eos tale alassinum commisso, non obstante quavis etiā antiquissima, & immemorabili consuetudine in contrarium forsan quomodo libet urgente. Decernentes quoque sic in præmissis omnibus per quosunque iudices, & commissarios ecclesiasticos & facultates quavis etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis & eorum cuiuslibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac iritum, & inane quicquid secus super his a quacunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingit attentati. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore iuris clausis, nec non statutis legib. & consuetudinib. Priuilegii quoque indulxit, & literis Apostolicis quibusvis huiusmodi curiis tribunalib. magistratib. & alijs supradictis eorumq; iudicibus, ac aliis superioribus, & personis sub quibuscumque tenorib. & formis, ac cum quibuscumque clausulis, & decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quib. eis. etiam si de illis eorumq; totis tenorib. specialis, specifica & individua mentio facienda esset, illarum huiusmodi tenores præsentibus pro plebe, & sufficienter expressis habentes, illis alios in suo labore permanentis latissime hac vice specialiter, & expresse dñe gamus, ceterisque contrariis quibuscumq; volumus autem quod præsentium translati p̄tis et impressis manu Notarii Publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ manus eadē protulit fides adhibeat, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Decembbris 1595. Pontificatus nostri anno quarto.

M. Vestrius Barbianus.

Romæ apud Impresores Camerales 1595.

De pœnis contra alassinos est tex. in capit. 1. de homi. in 6. Diaz. in pract. crimi. cano. in verbō per alassinos alios interfici mandantes. vbi Igna. Lopez. in additio. & nota Declarationem criminis alassinii contra personas ecclesiasticas ad iudicem ecclesiasticum de iure spectante, vide Iulium Clat. in pract. cri. q. 36. sub nume. 31. Capic. decis. 112. & 155. sub num. 25. Gram. voto 8. & 11. post. Doc. in d.c. 1. de homi. & dicuntur alassini etiam si promissio sit incerta Vinc. de Franc. decis. 176. quib. adde Menoch. de arbitra. iud. lib. 2. centur. 4. casu. 360. sub nu. 41. vbi multa ad intelligentiam, & declarationem. d.c. primi. de homi. & quando punitur affectus, effectu non sequito.

GRÆCORVM RITVS.

PRÆTER Summistas sciendum est, quod Græci de iure communi sunt subiecti Episcopo Latino loci ordinario, in quo degunt. c. quod translationē, de tempore ordin. facit tex. in e. quoniam, de offic. ord. & sacerdotes Græci viuntur legitimo matrimonio contracto in laicali habitu, vel dum erant in minorib..

c. cum.